

תפ"ח (מרכז) 32359-07-17 - מדינת ישראל מדינת ישראל נ' סאמי קרא

פלילי - שיקולי ענישה

var MareMakom = "תפח (מרכז) 32359-07-17 - מדינת ישראל מדינת ישראל נ' סאמי קרא, תק-מח 2021(4),
{;p.IDHidden{display:none ;" (15/11/2021)13337

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

15 נובמבר 2021

תפ"ח 32359-07-17
מדינת ישראל נ' קרא(עציר)

מספר פל"א 257266/2017

לפני כבוד השופטת - נשיאה רות לורך, שופט צבי דותן, שופטת דבורה עטר
המאשימה מדינת ישראל מדינת ישראל

נגד

הנאשם סאמי קרא (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה

ב"כ הנאשם עוה"ד גיורא זילברשטיין ועוה"ד חי אוזן

ב"כ נפגעת העבירה עוה"ד ורד אנוך

הנאשם הובא באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

עמוד 1

גזר דין

1. הנרייט קרא ז"ל (להלן: "**הנרייט**" או "**המנוחה**") הייתה כבת 17.5 שנים בלבד ביום 13.6.2017, היום בו נגדעו חייה. ערב קודם לכן עוד חגגה עם חבריה את מסיבת הסיום של בית הספר התיכון בו למדה.
אמה, אלהאם קרא (להלן: "**אלהאם**") שבה מעבודתה בצהרי אותו היום, ומצאה את הנרייט, בתה היחידה, מתבוססת בדמה במטבח הבית. לכוחות ההצלה שהוזעקו למקום לא נותר אלא לקבוע את מותה.
2. הנאשם, אביה של הנרייט, נעצר עוד באותו היום. ביום 16.7.2017 הוגש נגדו כתב אישום המייחס לו עבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, כנוסחו קודם לתיקון 137 לחוק. ביום 14.6.2021, לאחר הליך ממושך של שמיעת ראיות, ניתנה הכרעת הדין, לפיה הורשע הנאשם בביצוע עבירת הרצח.
3. בהתאם לעובדות כפי שנקבעו בהכרעת הדין, בתקופה הרלוונטית היו הנאשם ואלהאם פרודים ומסוכסכים. הם התגוררו ביחידות דיור סמוכות במתחם המשפחה ברמלה, כאשר המנוחה התגוררה עם אלהאם באותה יחידת הדיור.
במשך תקופה של כשנה, עובר לאירועים נושא כתב האישום, ניהלה המנוחה מערכת יחסים עם אמיר אלשמאלי (להלן: "**אמיר**"), צעיר מוסלמי, וזאת למורת רוחם של אלהאם, הנאשם ובני המשפחה המורחבת, אשר משתייכים לדת הנוצרית. בעת הרלוונטית לכתב האישום שהה אמיר במעצר בכלא.
4. נוכח מערכת היחסים העכורה עם הוריה, והתנגדותם לקשר עם אמיר, שמצאה ביטוי אף באלימות ובאיומים כלפיה, עזבה המנוחה ביום 26.5.2017 את הבית. היא שהתה במקומות מסתור שונים, בין השאר אצל אמו של אמיר.
במהלך תקופת היעדרותה מהבית ניסו הנאשם, אלהאם ובני משפחה נוספים להשיב את המנוחה הביתה בדרכים שונות, לרבות באמצעות הפעלת לחצים ואיומים כלפי המנוחה. בתאריך 11.6.2017, בלית ברירה, שבה המנוחה לבית.
5. בתאריך 12.6.2017 בשעות הערב, בילתה המנוחה במסיבת הסיום של בית הספר בו למדה ושבה לביתה לפנות בוקר. בתאריך 13.6.2017 בשעות הבוקר שוחחה המנוחה בטלפון עם קרובת משפחתה **מנאר**, וסיפרה לה כי בסוף השבוע עתיד אמיר להשתחרר מבית הכלא ובכוונתה להתאסלם ולהתחתן איתו. לאחר סיום השיחה, התקשרה מנאר לנאשם וסיפרה לו את תוכנה של השיחה.
6. מיד לאחר סיום השיחה עם מנאר, ניגש הנאשם ליחידת הדיור הסמוכה, שם שהתה המנוחה אותה העת בגפה. בשלב זה, על רקע השקפתו שהתנהלותה של המנוחה, הקשר עם אמיר ועזיבתה את הבית פגעו בכבוד המשפחה וביישו אותו, גמלה בלבו של הנאשם ההחלטה לגרום למותה של המנוחה.

בנסיבות אלה, נכנס הנאשם ליחידת הדיור ודקר את המנוחה באמצעות חפץ חד שלוש דקירות בכוונה לגרום למותה. אחת מהדקירות קטעה כלי דם מרכזיים בצווארה של המנוחה, וגרמה למותה במקום.

7. במסגרת הכרעת הדין קבענו כי התקיימו בנאשם יסודות עבירת הרצח כנוסחה קודם לתיקון 137 לחוק. עוד קבענו כי מתקיימות בענייננו שתי נסיבות מחמירות, אשר בגינן ניתן היה, אילו היה כתב האישום מוגש לאחר כניסת התיקון לתוקף, להרשיע את הנאשם בביצוע עבירה של רצח בנסיבות מחמירות: הקורבן הינה קטינה שהנאשם, בהיותו אביה, היה אחראי עליה (סעיף 301א(א)(8) לחוק); והמעשה נעשה כפעולה עונשית במטרה להטיל מרות או מורא ולכפות אורחות התנהגות על הציבור (סעיף 301א(א)(5) לחוק). לפיכך, קבענו כי תיקון 137 אינו מהווה דין מקל עבור הנאשם, שכן אף אם היה חל בעניינו התיקון, העונש הקבוע בצד העבירה בה היה מורשע הינו עונש מאסר עולם חובה.

תסקיר נפגעת העבירה- הגב' אלהאם קרא

8. אלהאם, אמה של המנוחה, כבת 66. היא הכירה את הנאשם עת שהה בהוסטל שיקומי לאסירים משוחררים, בעוד היא התגוררה במקום כמטפלת בילדיהם של בעלי ההוסטל. בני הזוג עברו להתגורר ברמלה בסמוך למשפחתו של הנאשם. המנוחה, אשר נולדה לאחר טיפולי פוריות ממושכים, הייתה בתם היחידה. מאז לידתה הקדישה האם את חייה לגידולה ולטיפוחה של בתה. לאורך השנים עבדה באופן מאומץ במספר מסגרות תעסוקה, בין היתר לצורך מימון בית הספר הפרטי בו למדה המנוחה.

ב-8 השנים האחרונות ניהלו אלהאם והנאשם משקי בית נפרדים, והקשר ביניהם תואר כקונפליקטואלי. יצוין כי בני הזוג עדיין נשואים מבחינה פורמאלית, אך בכוונתה של אלהאם לפעול ולפתוח בהליך גירושין.

9. אלהאם שיתפה כי בשנה וחצי שקדמו לרצח חל שינוי בתפקוד בתה. לדברי אלהאם, היא הצליחה להכיל את השינוי, מתוך הבנה שמדובר בביטויים של גיל ההתבגרות והשפעה שנבעה מחשיפה לתרבויות אחרות. מנגד, התקשה הנאשם להתמודד עם השינוי ונקט בניסיונות "לתקן" את הבת. המתח הועצם עוד יותר בתקופה שקדמה לרצח, בעקבות הקשר שניהלה בתה עם צעיר מוסלמי. האם ציינה כי הייתה מודעת לכך שהנאשם זועם על בריחתה של המנוחה מהבית ועל הקשר הזוגי שניהלה, אך לא העלתה בדעתה כי מצב זה עלול להתפתח לפגיעה כה אכזרית בבתם. מעשהו של הנאשם בלתי נתפס בעיניה. שירות המבחן התרשם כי האם מאשימה עצמה על כך שלא זיהתה את הסכנה שמשקפת לבתה ולא הגנה עליה. תחושת אשמה זו לא נותנת לה מנוח.

10. מיד בסיום הלוויתה של המנוחה עברה אלהאם לאזור הצפון, בו מתגוררים בני משפחת מוצאה, וזאת בשל הקושי להישאר במקום בו נרצחה בתה. מאז מות הבת מתארת אלהאם יגון עמוק, געגועים עזים, תחושות חוסר וכאב עצום שאינו נגמר. עורכת התסקיר התרשמה כי אירוע הרצח הוביל להתפרקות מערך חייה של האם, נטל ממנה תחושת שליטה וחווית משמעות, וגזל חלק עיקרי בזוהרתה. חייה השתנו דרסטית וניכרת פגיעה בכל מישורי חייה, במצבה הנפשי,

המשפחתי, התפקודי, החברתי, התעסוקתי, הכלכלי והבריאותי.

11. בתקופה האחרונה מנסה האם לחזור ולבנות שגרת חיים. בני משפחתה המורחבת מגויסים למענה, מהווים אופן קשבת ומסייעים לה רבות.

עורכת התסקיר התרשמה כי צפוי לאלהאם הליך שיקום ארוך וממושך. ההערכה היא כי סיום ההליך המשפטי, יאפשר לה בהדרגה להתחיל בתהליך משמעותי של בניית חייה מחדש. ענישה מחמירה של הנאשם, עשויה להחזיר לה, ולו במעט, תחושת ביטחון וצדק.

לאור תמונת הנזק הקשה והמורכבת, ולצורך העברת מסר של הכרה משפטית וחברתית בפגיעה ובתוצאה הטראגית שלה, ממליץ שירות המבחן, בנוסף לכל רכיב אחר של ענישה, כי יוטל על הנאשם לשלם לאלהאם פיצוי כספי משמעותי.

הראיות לעונש

12. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ע/1), ממנו עולה כי לו הרשעות קודמות רבות אך ישנות, בגין ריצה עונשי מאסר. עיקר ההרשעות הינן בעבירות סמים ובעבירות רכוש קלות. הרשעתו האחרונה הינה משנת 2000, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בגינה נדון ל-18 חודשים מאסר בפועל ולעונשים נלווים.

הטיעונים לעונש

13. בפתח דיון הטיעונים לעונש הודיע הנאשם כי הוא אינו מעוניין עוד בייצוג הסנגורים שליוו אותו לאורך ההליך. הוא ביקש מסנגוריו שלא לטעון עבורו לעונש, ואף סירב לטעון בעצמו. סנגוריו ביקשו כי לאחר גזירת הדין ישוחררו מייצוג, על מנת לאפשר לנאשם לפנות לסניגוריה הציבורית לצורך הגשת הליך ערעור.

14. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם דקר את בתו היחידה בשל תפיסתו כי התנהגותה פגעה בכבוד המשפחה ובכבודו שלו. רצח על רקע כבוד המשפחה הינה תופעה שיש להוקיעה, ולא בכדי קבע המחוקק במסגרת תיקון 137 נסיבה זו כנסיבה מחמירה המצדיקה הטלת עונש מאסר עולם חובה.

15. נטען כי הנאשם לא לקח אחריות על מעשיו בשום שלב, אף לא לאחר הרשעתו. לנאשם עבר פלילי מכביד, והוא ריצה עונשי מאסר קודמים.

16. ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר בעניין אמה של המנוחה, המלמד על הנזק הכבד שנגרם לה ועל השלכות האירוע על כל תחומי חייה, לרבות חייה המקצועיים.

17. המאשימה עותרת להטלת עונש מאסר עולם חובה כקבוע בחוק, וכן להטלת פיצוי בסך ₪ 258,000, הפיצוי המקסימלי האפשרי במסגרת החוק.

דיון והכרעה

18. הנאשם הורשע בביצוע עבירת רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק, כנוסחו קודם לתיקון 137. במעשיו, רמס הנאשם את הערך החברתי של "קדושת החיים", לו מעמד עליון בשיטת המשפט

הישראלית. הנאשם גדע את חייה של צעירה בת 17.5 שנים בלבד, בתו היחידה, זאת בטרם החלה לחיות את חייה הבוגרים.

19. העונש לצדה של העבירה בה הורשע הנאשם הינו עונש מאסר עולם כעונש חובה. כפי שצוין לעיל, בהתאם להוראת המעבר המופיעה בתיקון 137 לחוק, היה עלינו לבחון האם החוק בנוסחו החדש הוא בבחינת דין מקל עבור הנאשם. בהכרעת הדין קבענו כי התיקון לחוק אינו מהווה דין מקל, שכן מתקיימות במקרה דנן שתי נסיבות מחמירות, בגין היה הנאשם, אילו כתב האישום נגדו היה מוגש לאחר כניסת התיקון לתוקף, מורשע בביצוע עבירה של רצח בנסיבות מחמירות, אשר אף לצדה עונש מאסר עולם חובה.

נפרט להלן על נסיבות מחמירות אלה, שכן הן מלמדות על פגיעת הנאשם בערכים מוגנים נוספים, פרט לערך "קדושת החיים" שצוין לעיל.

20. הנסיבה המחמירה הראשונה הינה **רצח קטין שעובר העבירה אחראי עליו** (סעיף 301א(8) לחוק). ברי כי כל רצח, ודאי רצח קטין, נורא ואיום הוא. החומרה היתרה בנסיבה זו הינה הפרת האמון והמעילה בתפקיד מצד הפוגע, שאמור להיות אחראי על רווחתו של הקורבן הקטין ולדאוג לצרכיו. בענייננו, קשה למצוא מילים שיביעו את חומרת המעשה שביצע הנאשם. הנאשם דפק על דלת ביתה של בתו הצעירה בבוקרו של יום. המנוחה, אשר פתחה לו את הדלת חרף מערכת היחסים המתוחה ביניהם, ודאי לא שיערה כי אביה יבחר לנצל את ההזדמנות שנוצרה לו על מנת לגדוע את חייה הצעירים בדקירת חפץ חד שכוונה ישירות לצווארה, ולהותיר אותה מתבוססת בדמה, באכזריות בלתי נתפסת.

21. הנסיבה המחמירה השנייה המתקיימת בענייננו הינה **רצח המבוצע כפעולה עונשית במטרה להטיל מרות או מורא ולכפות אורחות התנהגות על הציבור** (סעיף 301א(5) לחוק). מדברי ההסבר להצעת החוק עולה כי המקרים המובהקים שבהם תתקיים נסיבה זו הם המקרים שכונו **"רצח על רקע כבוד המשפחה"**. בית המשפט העליון התייחס בהרחבה בפסיקתו לחומרה הרבה הקיימת בתופעה זו ולצורך להוסיף מעשים מעין אלה, שבבסיסם עומדים דפוסי השפלה ודיכוי על רקע מגדרי שאין להם מקום בחברה מתוקנת (ראו למשל: ע"פ 9816/16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (21.12.2017), אליו הפנה ב"כ המאשימה).

בענייננו בוצעו המעשים על רקע תפיסתו של הנאשם כי הקשר הרומנטי שניהלה המנוחה ועזיבתה את הבית פגעו בכבוד המשפחה וביישו אותו. במהלך שמיעת הראיות נחשפה בפנינו במלואה מסכת הלחצים, האיומים והאלימות שהופעלו כנגד המנוחה על ידי בני משפחתה, בהיותה בת 17.5 שנים בלבד, וזאת בשל בחירותיה האישיות. הסוף המר, רציחתה בידי אביה, מהווה מעשה שפל, אכזרי ונפשע. במעשה זה גרם הנאשם עצמו קלון ובושה למשפחתו.

22. נדגיש כי בענייננו לא מתקיימות נסיבות המצדיקות את החלתו של סעיף 301א(ב) לחוק. סעיף זה מאפשר לבית המשפט, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, להרשיע את הנאשם בעבירת הרצח הבסיסית חרף התקיימותה של אחת מהנסיבות המחמירות המנויות החוק, זאת כאשר מתקיימות נסיבות מיוחדות שבשלן מעשה ההמתה אינו מבטא דרגת אשמה חמורה במיוחד. במקרה שבפנינו לא קיימות נסיבות מיוחדות מעין אלה, וניתן לומר כי ההיפך הוא הנכון.

23. אשר לפיצוי לנפגעת העבירה, נוכח הנזקים הקשים המפורטים בהרחבה בתסקיר שהוגש, והפגיעה הקשה בכל תחומי חייה של אלהאם לאחר שנגזלה ממנה ילדתה היחידה בגיל כה צעיר- אנו מוצאים להורות על פסיקת הפיצוי המקסימלי האפשרי בהליך הפלילי. נזכיר כי בהתאם לפסיקה, יכולתו הכלכלית של הנאשם, והעובדה כי הוא נדון כעת למאסר עולם, אינם שיקולים אותם יש לשקול בעת קביעת גובה הפיצוי.

24. לכאב הנלווה לאובדן בת בנסיבות כה טראגיות אין מזור. ואולם אנו תקווה כי סיומו של ההליך המשפטי יסייע לאמה של המנוחה להתחיל בהליך השיקום הנדרש לה לצורך חזרה לשגרה מסוימת של חייה, בליווי משפחתה וגורמי הרווחה.

25. נוכח מכלול המפורט לעיל, אנו דנים את הנאשם לעונשים הבאים:

א. מאסר עולם, שיחל מיום מעצרו של הנאשם- 13.6.2017.

ב. פיצוי בסך 258,000 ₪ לאמה של המנוחה, הגב' אלהאם קרא, אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום. פרטי נפגעת העבירה יועברו על ידי המאשימה למזכירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 ימים מהיום.

ניתן והודע היום י"א כסלו תשפ"ב, 15/11/2021 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורך, שופטת - נשיאה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ההליכים בתיק לפנינו הסתיימו לפיכך גם יצוג הסנגורים של הנאשם.

מעבר לדרוש, אנו משחררים את הסנגורים מייצוג הנאשם ומוצאים לנכון לציין את עבודתם המקצועית מאוד במהלך שמיעת הראיות, בביקור בזירה, בסיכומים וכמובן שאין בתוצאה שמטבע הדברים אינה לשביעות רצונו של הנאשם כדי להעיד אחרת על אופן ייצוגם של הסנגורים המלומדים.

לבקשת הנאשם התיק יועבר לסנגוריה הציבורית על מנת לבדוק אפשרות של יצוג סנגור מטעמה לצורך הגשת ערעור על פסק הדין.

המזכירות תעביר עותק ההחלטה לסנגוריה הציבורית.

ניתן והודע היום י"א כסלו תשפ"ב, 15/11/2021 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר, שופטת

צבי דותן, שופט

רות לורך, שופטת - נשיאה

הוקלדעלידיליאתקחלון